

הגהות הב"ח

במ' שניו בעלים מונק (אס)
 ענין וכו' מנק) חא"מ ו"ב
 לא גרס ליה אלא ה"ב
 וכן שניו קדש שניו בעלים
 אמר ר' הונא (רי':
 שם עולמו מאי דרש ביה
 (ג) רש"י ד"ה ההוא
 למחר או לנא: (ד) ד"ה
 וכן חמי ר'א נפס
 וכו' חמי ר'א נפס

החלטה

וְהַקָּרִיב חִבְּתוֹ לִפְנֵי יי
הָ אֶת חֲסֵאוֹ וְאֶת
עֲלָתוֹ: (מַבְרֵר ג' טו)
אֶת הָאֵל עֲשֵׂה זֶכֶה
יָמִים לִי עַל סֵל מַצּוֹת
הָאֵל חִבְּתוֹ אֶת מִנְחָתוֹ
אֶת נִסְכּוֹ: (מַבְרֵר ג' יז)
עֲשֵׂה חִבְּתוֹ אֶת חֲסֵאוֹ
עַל הַמִּשְׁכָּה מִמַּצּוֹתָיו
חֵר יִשְׁחַט אֶת הָעֶלְתָּ:
(וְקָרָא יד' טז)

ליקוטי רש"י
[נדפס בהשמטות]

הגהות וציונים

[גמרי מהדדי זה"ק אלא

היינו צוריקה. הולכה לא אפעריר
: אשפדון למצודה בו. ואי קשוא,
ס אסלי, בשאר כל הציגים. אין
קמיה, ומעיקרה הוא דמהדרין

וְלָקַח חֶכְהֵן מִדָּם
לְשֵׁם חַטָּאת. וְאַשְׁכַּח
מִנְלֵן. דְּאָמַר קָרָא ^(ב) יוֹב
שְׁתֵּהּא כִּפְרָה לְשֵׁם
שְׁנוּי בְּעָלִים מִנְלֵן. אָמַר
עַל חֲבִירוֹ. אֲשַׁכַּח לְמַזְג
רַב הוּנָא בְּרִיהַ דְּרַב יוֹדָן
חָכָא נִמְי 'חַטָּאת' ^(א) 'חַטָּא'
קִדְשׁ. וּזְרִיקָה בְּשְׁנוּי בְּעַ
לְעַבְדָּא בְּכָל עֲבוּדוֹת בִּישׁ
בְּשְׁנוּי בְּעָלִים בֵּין לְמַזְג
רַבִּי יוֹנָתָן, אֲתֵיָא מִחַטָּא
חֶכְהֵן לְפָנֵי יי וְעֲשֶׂהָ
שְׁתֵּהּא כִּפְרָה לְשֵׁם
שְׁנוּי בְּעָלִים מִנְלֵן.

את חֵלֶב דְּכִתִּיב בִּיה 'לְחֻטָּאת'.
יב, (ד) 'אֵס נֶפֶשׁ כִּי תִחַטֵּא' וגו':
חטאת

ס למצוה ולעכב נפקא לן בשינוי קודש מועש

מִתְּחִלָּה, שֶׁתֵּהָא קִבְלָה
שְׁחִיטָה וְקִבְלָה, וְרִיקָה
עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאוֹ/
ת. אֲשַׁכֵּן שְׁנֵי קֳדָשׁ.
רָא ^א 'עָלָיו' ^ב עָלָיו וְלֹא
ה. לַעֲבֹד מְנִלְן. בְּדָאמֵר
שַׁע. 'חֲטָאוֹ' ^א 'חֲטָאוֹ',
ו'. אֲשַׁכֵּן מִצְוָה בְּשְׁנֵי
ז. בֵּין לַמִּצְוָה בֵּין לַעֲבֹד.
קֳדָשׁ, וּבִשְׁאֵר עֲבוֹדוֹת
בֵּין לַעֲבֹד מְנִלְן. אָמֵר
נִזְיֵר, דְּכֹתִיב ^א וְהִקְרִיב
חֲטָאוֹ וְאֵת עֹלֹתָי,
חֲטָאוֹ. אֲשַׁכֵּן שְׁנֵי
ז. ⁽⁶⁾ ⁽⁶⁾ אִם אֵינוֹ עֲנִין
לְשְׁנֵי בְּעָלִים. אֲשַׁכֵּן
ז. רַב הוּנָא [בְּרִיה דְּרַב
מִתְ', מִתְקִיף לָהּ רַבִּינָא.
לֵתוֹ מֵאִי דְרִשְׁתָּ בֵּית.
ו'. 'נִסְכָּד' ^א 'נִסְכּוֹ' מֵאִי
לֵיהּ מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם'
ז. אִפִּילוּ לְמַחֵר, אֵלֹא
ז. ⁽³⁾ בְּהוּ. וְתוֹ, מִי גָמְרִי

חֲפָזָת

ות החטאת והילכך פריך שפיר אשכחן

בְּדוֹן מִחֲשָׁאוֹת. הִרְצֵה יְשׁ מִימֶה, דְּהִנֵּי
, וְיִשְׁטַט אֶתְהָּ לְחֶטְאוֹת, וְיִלְקַח הַפֶּה,
חֵלֶב, בְּצִדָּתָהּ וְיִקְרָא אֶבֶר כְּצִדָּהּ, וְהִיא
זו, כְּתִיב בְּחֻמְשָׁתָה דְּשִׁמְיעַת קוֹל וְצִיּוּתוֹ
שֶׁתִּפְסִים, חֵלֶב בְּחֻמְשָׁתָה חֵלֶב לֹא כְּתִיב
'מִחֻמְשָׁתוֹ', אֲלֵלָּה 'עַל חֻמְשָׁתוֹ' כְּתִיב,
וְצִוְרוֹת (לְהִינִים) בְּזֹאתָה פֶּרֶשָׁה עֲמֻמָּה

קדש, ושאר עבודות יולף כדקאמער לעיל
 'מה שלמים לא תלקח ציין וצביה לשאר
 עבודות למצוה, אף כאן לא תחלוץ
 לעצב, וקצלה נמי לא הולך לקחוב.
 אבל שמייעת קול מנא לן, דאף על גב
 דכתיב ציה 'וכפר עליו מחטאיו'
 ודרשין לעיל 'לשם חטאת', היינו שני
 קדש צוריקה, ו'לא תלקח' לא יומא
 צוריקה, לפי שהא עינן כפרה, ושני
 צעלים צטפוט חלב נגמר משמייעת
 קול, דליקא פירקא. וי"מ ד'מחטאיו'
 דקאמער היינו צבעיר גשאי, דכתיב ציה
 נמי 'מחטאיו', וקחי גם אטפוט חלב.
 וקשה, דכתיב לשאר הקטרת אימורים.
 והא לי ברא"ה ויוד גיל דלא הוב

קודש לעכב שינוי בעלים מנלן ומשני דכתיב וכפר ע

דאָס שטאָטס־קאָנפּערסאָנעל

[illegible]

הר ולא על המטהר חבירו

[נדפס בהשמטות]

מִתְּחִלָּה: **כֵּן** חֲדָה מַחֲדָה

למצוה כו' עד סוף ה

ונסכיהם הכתובים

בלי לה ולבא למחר

את חלב באה יחידה:
זאני שמאנתם (זו"מ)

ל' ולא מיירי רחמנא

והא דלא מייתי מקרא

את חטאתו לא משמע

Abstract

[illegible]